ment de les investigacions en el blanqueig de capitals. “Hem d’evitar que els traficants es facin rics. Sense diners queden febles”, afirmen des de la Divisió d’Investigació Criminal (DIC). Totes aquestes accions, diuen, comencen a tenir efectes en les dades.

Dels crims comesos amb arma de foc, només n’hi ha dos que no s’emmarquen en el crim organitzat. És el cas del tiroteig amb dues víctimes mortals de Sant Joan al barri de la Font de la Pólvora de Girona. L’autor tenia un kalàixnikov perquè es dedicava al tràfic de drogues, però l’origen de la disputa va ser una discussió entre dos menors. L’altre cas és el doble crim masclista comès per un comissari de la Policia Nacional.

32 La majoria dels crims van tenir lloc a l’interior de cases, incloent-hi els narcoassalts

Aquest últim és un dels 12 casos mortals de violència de gènere que s’han registrat el 2024 i que han deixat 16 víctimes. El 2023 van ser 13 casos, però amb 13 víctimes. És a dir, hi ha hagut menys agressors, però han matat més, incloent-hi dones i també nens. Si el 2023 no hi va haver cap menor involucrat en un crim masclista, l’any passat n’hi va haver tres. Fonts de la DIC precisen que en cap cas hi havia una denúncia prèvia ni cap ordre de detenció. “En la majoria de casos, l’entorn sabia que hi havia una relació tòxica”, contraposen les mateixes fonts.

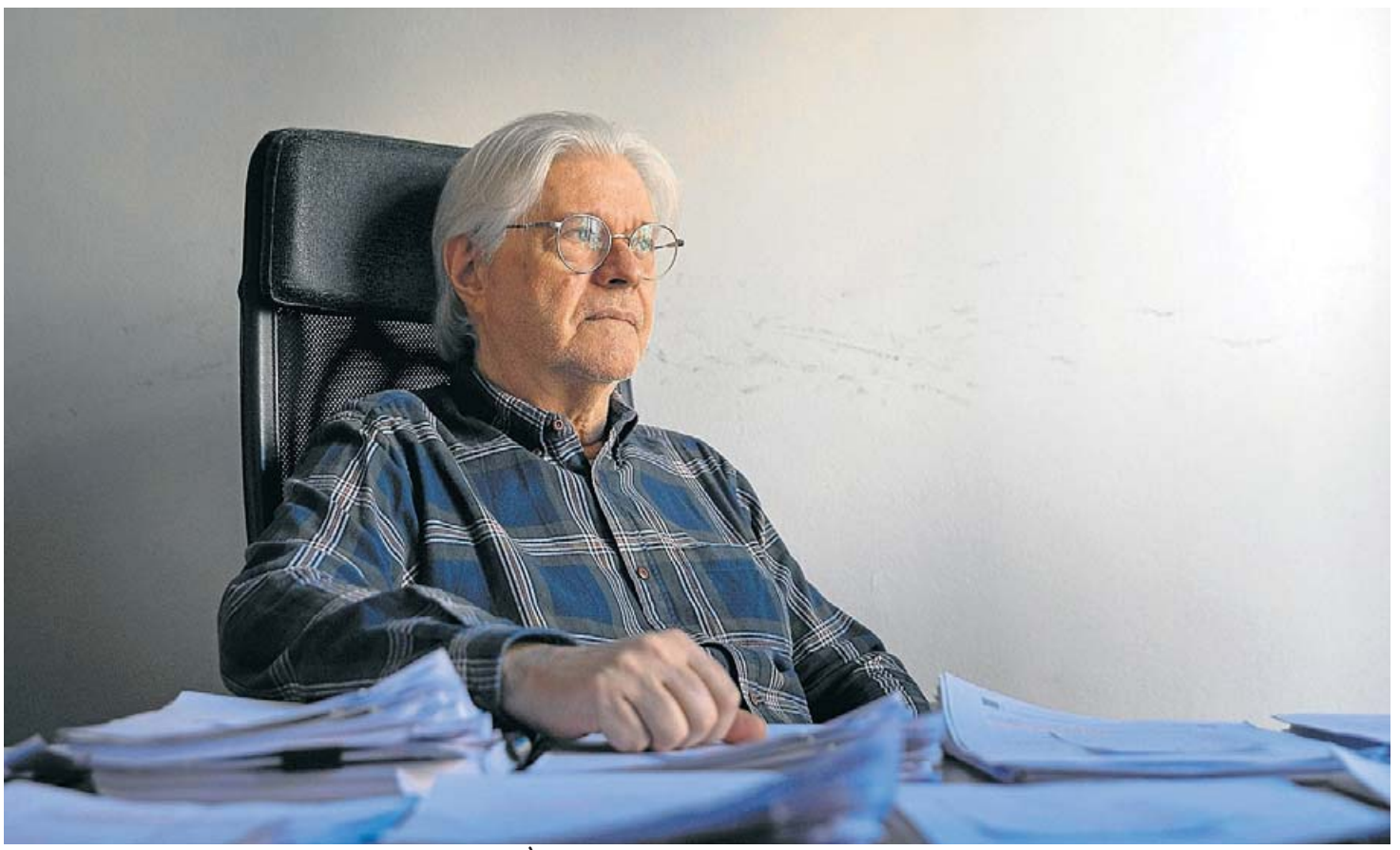
On i com

Els crims masclistes i la violència domèstica se solen cometre, generalment, amb armes blanques. S’inicien amb baralles als domicilis, i el que els agressors tenen més a prop sol ser un ganivet, apunten fonts policials. Aquesta també és una variable que explica per què la majoria de crims del 2024 es van cometre en domicilis: fins a 32 van ser en cases (també es tenen en compte els narcoassalts). Pel que fa a la resta, 22 van ser al carrer, 3 al bosc i 5 en altres ubicacions. No n’hi va haver cap en escoles o en zones d’oci nocturn, com sí que passa als Estats Units.

El fet que les baralles estiguin molt presents en els homicidis o que els assassinats masclistes o domèstics estiguin generats per discussions fa que la majoria de crims no estiguin pensats ni planificats. El 2024, el 37% dels crims van ser premeditats. Això vol dir que el 63% restant van ser improvisats. Pels mateixos motius, les armes blanques han estat involucrades en el 40% dels crims del 2024.

De fet, la majoria d’homicidis són causats per una baralla i l’arma acostuma a ser una navalla. En el 18% dels casos es va fer servir l’asfíxia mecànica, també molt vinculada a la violència de gènere i domèstica. Després ja venen les armes de foc (14%), els objectes contundents (13%) i les agressions a cops (5%). Pel que fa als territoris, l’àrea metropolitana de Barcelona concentra més de la meitat dels homicidis.

SEGURETAT

El policia i president de l’associació AILMED, Àngel Gómez-Quintero. CRISTINA CALDERER

La pensió o la feina: neix un sindicat de mossos amb discapacitat

Agents que han patit accidents ja han portat a la justícia retallades de sou

JORDI MUMBRÚ
TARRAGONA

Els agents dels Mossos d’Esquadra que han tingut un accident o una malaltia i als quals se’ls concedeix la incapacitat total per seguir treballant han de suportar un complicat periple dins del cos que, en alguns casos, acaba als tribunals. “A mi em van trucar per telèfon i em van dir que havia de tornar la placa, l’uniforme i l’arma, que havia de deixar de ser policia –recorda Miquel Àngel Reguero, un agent del cos que va tenir un accident que li impedeix treballar amb normalitat–. Abans quan passaven aquestes coses el cos et deixava al carrer, amb la pensió que toqués”, explica.

Juntament amb altres agents que es trobaven en la mateixa situació, l’any 2007 Reguero va impulsar l’Associació per a la Integració Laboral dels Mossos d’Esquadra amb Discapacitat (AILMED). Primer van aconseguir que els Mossos els passessin a considerar tècnics de suport, una figura que els permetia seguir treballant i cobrant el sou però sense ser policies. “Hi ha gent que es pensa que si no estàs al 100% no pots seguir dins del cos”, lamenta Reguero.

L’any 2006, l’Organització de les Nacions Unides (ONU) va aprovar la Convenció sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat amb l’objectiu de fomentar que els estats promoguessin l’accessibilitat de tothom i modifiquessin lleis si era necessari. L’estat espanyol la va signar l’any 2007 i, a mesura que la sensibilitat (i la legislació) va anar evolucionant, els drets de les persones amb discapacitat han anat fent petits passos endavant. En el cas dels Mossos d’Esquadra, el cos va acceptar que els afectats poguessin continuar sent agents de la policia fent només tasques del que es coneix com a segona activitat, com per exemple feines d’oficina que no impliquen tants riscos com altres actuacions més físiques.

Aquesta modificació –que no va arribar fins al 2023– fixava que la figura dels tècnics de suport ja no es faria servir més; fins i tot en parlava com a “lloc de treball a extingir”. Així, els 370 tècnics de suport que hi havia tenien un any per sol·licitar “el pas a la situació administrativa de segona activitat” i recuperar, així, l’estatus d’agent. La realitat, però, és que molt pocs ho han demanat, perquè acceptar la segona activitat implica perdre la pensió per incapacitat laboral.

El sou sencer

La llei general de la Seguretat Social determina que les persones que tenen una incapacitat permanent total poden cobrar una pensió contributiva equivalent al 55% del seu sou i que aquesta és compatible amb el sou sempre que “les funcions no coincideixin amb les que van donar lloc a la incapacitat permanent total”. És a dir, que no puguin seguir fent el mateix que feien abans. “És just que sigui així perquè és evident que hi ha un perjudici. Entre altres coses, ja no pots promocionar a la feina”, explica Àngel Gómez-Quintero, president de l’AILMED.

Canvi La segona activitat permet treballar en una tasca menys física

Incapacitat El Suprem diu que la pensió no és compatible amb la segona activitat

Gómez-Quintero, que també és advocat de formació, va patir un accident laboral el 2004 i també va rebre la trucada demanant-li que entregués la placa, l’uniforme i l’arma. Tot i les lleis i el compromís per la Convenció de les Nacions Unides, hi ha una sentència del Tribunal Suprem que determina que el cobrament d’aquesta pensió és incompatible amb la segona activitat.

Així, els Mossos, entre altres cossos de seguretat i emergències –això també està afectant els bombers–, opten per descomptar del sou els diners de la pensió que cobren els agents que fan segona activitat. Des de l’associació han denunciat a la justícia diferents casos i n’hi ha quatre que afecten bombers, mossos i agents de la policia local que han arribat fins al Tribunal Constitucional. “Anem a totes”, afirma Gómez-Quintero.

De fet, i després de 18 anys com a associació, l’AILMED ha fet el pas i s’ha convertit en sindicat per defensar els drets dels agents que pateixen alguna discapacitat, però també temes més generals que afecten tota la plantilla, segons Gómez-Quintero.